JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 15den DECEMBER 1832. N. 49.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

Verdere uittreksels uit MEINICKE, *proeve eener geschiedenis der Europesche Kolonien in de West-Indiën.*

De groep eilanden, die den naam draagt van West-Indiën, de Karaïbische eilanden of Antillen, wordt het beste afgedeeld: in de Noordelÿke Antillen, die ook meestal de grootste zÿn; de oostelÿke en in zuidelÿke, die langs de kust van Venezuela liggen.

Deze afdeeling is niet alleen natuurlÿk wegens de verscheidenheid hunner uitgebreidheid in lengte, daar het eerste en laatste deel zich van het westen naar het oosten en het tweede zich van het noorden naar het zuiden uitstrekt, maar ook hoofdzakelÿk daardoor, wÿl deze onderscheidene afdeelingen ook eene onderscheidene gebergte structuur, maaksel of zamenstel hebben, als behoorende de noordelÿke Karaïben bÿna geheel tot de overgang en vlotformatien, terwÿl de oostelÿke bÿna geheel vulkanisch zÿn en de zuidelyke gedeeltelÿk uit eene jongere kalkformatie bestaan. De overgang bergen maken ten aanzien van derzelver ligging den overgang uit van de Granietbergen tot de vlotbergen, en zyn derhalve van later oorsprong dan de eerste, doch ouder dan de laatste. De vlotbergen zÿn steeds op of over de Graniet en gangbergen.

Het schÿnt dat de laag kalksteen, die Von Humboldt langs de kust van Columbia waarnam, van daar noordwaarts voortloopt, de rots, die de basis vormt van Curaçao en andere kleine eilanden, bedekt; over eene smalle zoom van Jamaika, Haÿti en sommige Karaïbische eilanden heen gaat, en weer te voorschÿn komt aan de noordelÿke zÿde van het bekken der Mexikaansche golf in het Mississippidal, dat ook bekend is uit dezelfde formatie te bestaan.

Deze verschillende gebergte structuur geeft die eilanden ook een gansch onderscheiden karakter. De vulkanische zÿn hoog en steil, met kale zwarte rotsen en rÿk in water; de kalksteen eilanden zÿn daarentegen vlak, arm in geboomte, droog en doorgaans zonder riviertjes of beeken.

Deze structuur heeft ook invloed op de daarin groeijende plantsoorten.

De koffÿ teelt alleen in een bergachtigen en waterÿken bodem, zÿ kan dus op de vlakke en dorre kalk eilanden niet gedÿen.

Men heeft te Curaçao menigmaal van de vaste kust koffÿ plantjes doen overkomen, doch het schÿnt dat in weerwil aller zorgen dezelve nimmer vruchten hebben voortgebragt. De koffÿboom heeft een langen penwortel, die dus schielÿk den klipachtigen grond raakt en zynen groei belet; ja zelfs in rooigrond. Dit is ook eene reden, waarom deze boom hier niet tiert. Boomen welker wortels zich zÿdelings uitbreiden, bvb. Tamarinden, tieren daarentegen in onze klipgronden zeer goed.

Het schÿnt dat de koffÿplant zelfs in Europa in stookkasten tot bloem en vrucht kan gebragt worden. Wÿ herinneren ons eens gehoord te hebben dat de vorstelÿke familie van Oranje, een bezoek afleggende op zekere buitenplaats, door den eigenaar in trekkasten koffÿ boompjes getoond werd, die bloesems en vruchten droegen, en dat de Princes van Oranje een kop koffÿ werd aangeboden, die een voortbrengsel dier buitenplaats was.

De boomwol neemt ieder bodem voor lief; zÿ groeit zelfs in de schrale kalk gronden.

De cactus behooren voornamelÿk in de kalkbodem te huis, en tieren niet in vetten grond.

Merkwaardig is de verbinding van het zout met de kalksteenschichten; men denke aan de zoutpannen te Curaçao, de Turks eilanden enz. Zelfs op Haÿti en de zuidkust van Jamaika, waar zulke schichten zÿn, zet zich het zout.

Ook het steenzout of fossile zout vindt men in schichten van kalkformatie.

Over de oorspronkelÿke bewoners der Antillen.

De oudste Spaansche waarnemers bemerkten vroegtÿdig dat de bewoners van den Antillischen Archipel twee geheel verschillende volken waren. Op de noordelÿke en groote eilanden vonden zÿ talrÿke stammen, die een gemeenschappelÿken afkomst aanduidden, hoewel zÿ in taal en zeden van elkander afweken; deze stammen waren zwak en vredelievend. Zÿ leefden onder het absolute gezag van erfelÿke vorsten. De Karaïben, de bewoners der oostelyke eilanden daarentegen, waren krachtvol en krÿgszuchtig, niet ten onregte voor menschen vreters uitgekreten en de schrik hunner naburen. Zÿ leefden in kleine republieken van eenen eenvoudigen vorm.

Het viel de Spanjaarden ligt om de zachtaardige inwoners der noordelÿke Antillen, namelÿk Cuba, Haÿti en Porto Rico onder hun juk te brengen, en volkplantingen in die streken aanteleggen.

Op de overige eilanden hebben de Spanjaarden geene blÿvende koloniën aangelegd, wÿl de krachtvolle en strÿdbare Karaïben zich niet zoo ligt onder het juk lieten brengen als hunne naburen.

Drie der zuidelÿkste eilanden zÿn hiervan uitgezonderd, namelÿk Trinidad, Margaritha en Curaçao.

De inwoners van Trinidad onderwierpen zich zonder wederstand, werden in missiën of zendingen vereenigd en bekeerd tot de Roomsche kerk.

Curaçao werd toevallig door de Spanjaarden bezet, toen in 1529 Karel V. aan het Augburgsche handelhuis Welser Venezuela overliet, en den Gouverneur van Coro, Juan de Ampuez, niets overbleef dan de wÿk te nemen op dit eiland, dat hem voorbehouden was door de Spaansche regering bÿ de aftreding van het bewind over Venezuela.

Evenwel zonk deze kolonie weldra in de grootste onbeduidendheid, daar zÿ in 1634, toen zÿ in de magt der Hollanders geraakte, maar 32 blanke inwoners en 415 Indianen had.

Dit getal blanken zal nog maar uit 5 of 6 Spanjaarden bestaan hebben die inlandsche vrouwen hadden en wier kinderen voor blanken zÿn doorgegaan; een hunner, de oud gouverneur, had 12 kinderen.

De Spanjaarden, die zoo vele rÿke en vruchtbare landstreken in Amerika in bezit hadden, begaven zich niet ter woon op een dor en arm eiland, maar onderhielden er een priester om de Indianen, die zich insgelÿks gemakkelÿk zullen hebben laten bekeeren, in de gehoorzaamheid aan de Roomsche kerk te houden en door dit middel in de onderwerping aan den Koning van Spanje, in wiens dienst zy verhout moesten kappen en zorg dragen voor het vee.

De overige blanken zullen ambtenaren geweest zÿn, die verfhout en huiden, de voortbrengsels van dit eiland, inzamelden.

De bewoners der drie groote noordelÿke Antillen gingen ras ten gronde onder het Spaansche juk, of wat van hen overbleef, offerde zÿne eigendommelÿkheid op door zich met Europeërs en Negers te vermengen. Hier bestaan in het geheel geene Indiaansche familien meer.

In Trinidad is nog eene tamelÿk sterke Indiaansche bevolking, die eene groote bescherming van de zÿde der regering geniet en een overschot der oude Spaansche zendingen is, doch die gedurig afneemt, ofschoon zÿ zich niet met de andere menschensoorten vermengen. Even zoo hebben zich op de kleine tot Curaçao behoorende eilanden Aruba en Bonaire nog Indiaansche familien van de oud Spaansche tÿden af staande gehouden.

De Karaïben hebben zich langer staande gehouden; zÿ werden echter van het eene eiland naar het andere gedrongen, en tegen het einde der achtiende eeuw uit den Archipel gedreven.

Hier en daar leven op de Oostelÿke Antillen nog eenige onder de blanken verstrooid, het treurige overschot van een eertÿds zoo talrÿk volk, en die met den tÿd uitsterven of zich met de kleurlingen vermengen.

Over de bevolking van Curaçao.

De vroegere narigten wegens de bevolking van Curaçao, zegt MEINICKE, zÿn geheel onbruikbaar. De eenige zekere opgave is die, welke geplaatst is in het werk van J. van den Bosch. In 1815 had deze kolonie 12,840 inwoners, waarvan 2,781 blanken, 4,033 vrÿe gekleurden en 6,026 slaven.

In de beschrÿving van Curaçao, uitgegeven in 1819 door een bewoner van dit eiland, lezen wÿ hier omtrent het volgende:

"Als men daarbÿ rekent de bezetting, uit ongeveer 380 man bestaande, de op de savannas in hutjes wonende vrÿe negers, die zelden in de telling worden begrepen, benevens de, om de belasting niet opgegevene en 'slands slaven, zal men veilig de bevolking op ruim 17,000 zielen kunnen stellen. Eene nadere begrooting echter brengt dit getal op 18 à 19,000 zielen."

Alle deze opgaven zÿn niet juist. De volkstelling volgens naauwkeurige opgave beliep in 1789, toen Curaçao, op het toppunt van deszelfs bloei was, op een getal van 18,881 zielen. Sedert dat jaar wordt er geene opgave gevonden waaruit men kan opmerken volgens welke trap de bevolking tot 15,000 zielen is verminderd, welk getal de tegenwoordige bevolking is, gelÿk blÿkt uit de opgaven van het jaar 1816 tot dit jaar. Wÿ moeten het er voorhouden dat de bevolking met den handel trapsgewÿze is afgenomen, doch niet naar dezelfde evenredigheid. De bevolking is sedert 1816 of vroeger op het getal van 15,000 zielen blÿven staan; doch de handel heeft geen perk gehad; hÿ is gedaald en blÿft steeds dalen.

Nog in deze eeuw, zoo onder het Engelsche bestuur als in de jaren 1816—18, was de handel eenigzins van belang; want toen hadden de kooplieden keus in het verkoopen. Men kon geene *enkelde webbe* goederen uit de pakhuizen bekomen, alles moest niet alleen bÿ de kist maar bÿ assortement verkocht worden. De bretagnes en platillas bvb. werden bÿ de nummers verkocht; als van No. 1—8, kisten bretagnes inhoudende 1000 stuks; No. 1—4, kisten platillas inhoudende 200 stuks. Langzamerhand begon men de bretagnes te verkoopen No. 1 met No. 8, *een fÿne en een* grove nummer; en de platillas No. 1 met

No. 4, tot dat de handel op die laagte gekomen is, dat de kooplieden genoopt werden niet alleen bÿ enkelde kist, maar zelfs bÿ enkelde webbe te verkoopen, anders zouden zÿ thans lang moeten wachten, voor dat er koopers voor assortementen zich op doen, ten zÿ met de vreemdelingen, welke somwÿlen van de overkust aankomen en goederen bÿ kisten koopen.

MEINICKE over den handel van Curaçao sprekende, zegt:

"In 1809 bedroeg de uitvoer naar Groot Brittanje 316,696 ponden sterling; in 1810, 263,996 p. s. De invoer daarentegen was in 1809, 241,675 p. s.; in 1810, 236,181 p. s. In 1812 schatte men de gansche invoer 170,201 p. s., waarvan 157,916 uit Engeland kwamen. De uitvoer van producten zal toemaals 19,457 p. s. geweest zÿn, waarvan 12,165 naar Engeland."

Hÿ maakt echter de aanmerking dat het bÿkans eene onmogelÿkheid is, eene naauwkeurige opgave te kunnen doen van den toenmaligen handel, aangezien het sluiken, wegens hooge invoer regten, bÿna noodwendig was.

Volgens mondelingsche narigten, zal de handel in die jaren, onder het Engelsche bestuur vrÿ grooter geweest zÿn dan MEINICKE hier opgeeft.

Curaçao den 11den December 1832.

DE Commissie ter indeeling tot en vrystelling van den Schutterlyken dienst, zal den 17 dezer voor de derde en laatste maal zitting houden op het GemeenteHuis, des voormiddags te tien ure, om op te schryven en in de onderscheidene corpsen in te deelen, de ingezetenen die den ouderdom van achtien jaren reeds hebben bereikt en met ultimo dezer maand bereiken zullen, en ingevolge het Reglement voor de Schuttery tot den Schutterlyden dienst moeten opgeschreven en ingedeeld worden.

Dien ten gevolge worden de bedoelde dienstpligtige ingezetenen by deze andermaal opgeroepen om ten dage en ter plaatse en ure als voormeld, voor de voormelde Commissie te verschynen, ten einde tot den Schutterlyken dienst ingeschreven en ingedeeld te worden, op pœne als by het voormelde Reglement tegen de nalatigen is vastgesteld.

Het voorzittend Lid der voormelde Commissie,
W. PRINCE.

Curaçao den 14den December 1832.

DE Secretaris belast met het houden van het Burger Register, als hiertoe door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie geautoriseerd, herinnert by deze de ingezetenen dezer Eilanden, dat de termyn bepaald tot *kostelooze* inschryving in het gemelde register, met het einde der maand Juny van het aanstaande jaar 1833 zal verschynen, en dat daarna geene inschryving meer van de genen die zulks verzuimd hebben, kosteloos zal kunnen geschieden.

De Secretaris voormeld,
W. PRINCE.

Gouvernements Wissels.

DE ondergeteekende van den HoogEdele Gestrengen Heer Directeur der kolonie autorisatie bekomen hebbende tot het doen van annonce ter inschryving voor Gouvernements Wissels, brengt hierby ter kennis van de belanghebbenden, dat op aanstaanden Woensdag den 19den dezer maand beschikt zal worden over Vyf Stellen Wissels, elk van ƒ1000. 00, en dat de inschryvings biljetten tot het erlangen derzelve op den hier genoemden dag des vóórmiddags te elf ure zullen behooren ingeleverd te worden.

De Ontvanger by het Hoofd Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 14den December 1832.

AANBESTEDING.

INGEVOLGE Art. 5 van het Reglement voor het Lazarus en Krankzinnigen Huis, zal de President van het Gemeente Bestuur dezes eilands, met de genen die daartoe de voordeeligste inschryving doen, contracteren tot het leveren der onderstaande artikelen, ten behoeve van dit gesticht, voor het aanstaanden jaar 1833, namelyk:

Welgemalen en gezift Mais Meel, by voorkeur Kleine Mais.

Ossen, Schapen of Kabrieten Vleesch, met de vereischte hoeveelheid Zout, Limoen en andere tot bereiding daarvan benoodigde artikelen en Lamp Olie.

als mede:

Gemaakte Kleederen van Coletten en Halsdoek voor de in dit gesticht zich bevindende personen.

Zy die daarin gading hebben, kunnen zich met beslotene biljetten ter Secretary van het Gemeente Bestuur voornoemd addresseren, alwaar dezelve tot Donderdag den 27sten dezer des middags te 12 ure zullen aangenomen worden en de voorwaarden van heden af, ter lezing liggen.

Het antwoord zal op Vrydag den 28sten daaraanvolgende ter zelfde plaatse te bekomen zyn.

De President van het Gemeente Bestuur voornoemd,
THEODS. JUTTING.

Den 12den December 1831.

BEKENDMAKING.

DAAR de voor Koopbrieven en Hypotheken ter Secretary van het Gemeente Bestuur bezorgde Zogels na den afloop van dit Jaar, onbruikbaar worden, zoo herinnert de ondergeteekende alle belanghebbenden, tot voorkoming van schaden, zoodanige hunne actes vóór dien tyd te komen passeren.

De Secretaris van het Gemeente Bestuur,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER.

Den 5den December 1832.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 14den December 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd.
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretaris van het Gemeente-Bestuur,
den 7den December 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand December zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

De Curacaosche Loterij.

Lÿst der Nummers, Prÿzen en Premien van de Vierde Klasse der Curaçaosche Loterÿ, getrokken op den 12den December 1832.

Numms.	Pryzen.	Premien.	Numms.	Pryzen.	Premieu.
53	ƒ20.	ƒ25.	385	ƒ 20.	
124	20.		422	20.	
713	20.		748	20.	
330	20.		420	20.	
266	20.		787	20.	
540	20.		189	20.	
553	100.		562	20.	
786	20.		5	20.	
712	20.		462	20.	
185	20.		714	20.	
447	20.		677	40.	
765	20.		459	20.	
762	20.		475	20.	
576	40.		392	20.	
2	40.		355	20.	
436	20.		3	20.	ƒ25.
464	20.		692	500.	
333	20.		716	40.	25.
616	20.		753	20.	
645	20.		752	40.	
717	20.		198	20.	
270	20.		49	20.	
286	20.		116	20.	
472	20.		137	20.	
538	20.		6	20.	
181	20.		305	20.	
784	20.		698	20.	
163	20.		375	20.	
326	20.		133	20.	
296	20.		426	20.	
781	20.		790	20.	
312	40.		38	20.	
602	20.		432	20.	
418	20.		776	20.	
745	20.		151	20.	
276	20.		54	20.	
225	20.		172	20.	
456	20.		353	150.	
564	20.		513	20.	
362	20.		77	20.	
440	20.		371	20.	
672	20.		325	20.	
419	20.		229	20.	
561	20.		267	20.	
239	20.		604	20.	
571	20.		345	20.	
103	20.		71	20.	
84	20.		590	20.	
208	20.		680	20.	
351	40.		673	20.	25.

DE Vyfde of laatsteKlasse zal op aanstaanden Woensdag den 19den dezer getrokken worden.

JACOB VAN JEOSUAH NAAR.
MOSES COHEN HENRIQUEZ.

Den 14den December 1832.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—DECEMBER.

8. golet Aruba Pakket, De Jongh, Aruba
10. —— Drie Zusters, Peron, Mansanilla
11. bark Trinidad, Hands, Puerto Cabello
12. golet Maria, Rotjes, Porto Rico
13. —— Gysbertha, De Brot, St. Thomas
14. boot Geertruida, Weygel, Bonaire

UITGEKLAARD—DECEMBER.

8. golet San Juan, Vinas,
10. —— Amable Maria, Sillé,
11. —— Aruba Pakket, De Jongh,
brik Dromo, Budd,
12. faluche Juan Jose, Besau,

Wÿ hebben met een vaartuig uit St. Thomas Engelsche Couranten ontvangen, loopende de *St. James Chronicle* tot den 18den en de *Falmouth Packet* tot den 20 October jl.

Behalve de aanspraak van Z. M. onzen Koning, vinden wÿ eenige bÿzonderheden van den toestand der zaken in Europa.

Hetgeen ons het meest aanbelang om te weten is omtrent de beslissing der zaak tusschen het Moederland en de Belgen. Met innig droefheid kunnen wÿ zeggen dat het aan Engeland en Frankrÿk nog niet heeft behaagd een einde aan die hatelÿke zaken te maken; alles spant zich tot het einde, maar hoedanig hetzelve zal wezen is het nog te voorzien. Wÿ zÿn hier ver van het toneel dier gebeurtenissen en kunnen slechts uit Couranten, welke soms gelÿk gebleken is, in de vertooningen der zaken van Belgie zeer partÿdig zÿn. De een zegt er zal geen schot gedaan worden, terwÿl de ander het voorhouden wil dat zonder geweld van wapens onze Koning niet zal toegeven. Onze Koning zal en kan niet meer toegeven; hÿ is tot de uiterste grenzen van toegevendheid gekomen en zÿne toegevendheid heeft niets teweeg gebragt dan meerdere onregtmatige vorderingen.

Het blÿkt uit de Engelsche Couranten dat er op den 1sten October eene vergadering van de Conferentie heeft plaats gehad, waarin de Engelsche en Fransche gevolmagtigden met de gevolmagtigden van de andere drie mogendheden in tegenstemming waren.

De Britsche gevolmagtigde heeft zÿn leedwezen te kennen gegeven, dat hÿ niet toestemmen kan in de voorstellen van de gevolmagtigden van Oostenrÿk, Pruissen en Rusland, om andermaal met onderhandelingen te beproeven de zaken van Belgie ten einde te brengen, aangezien voor het behoud van den vrede er beslissende maatregels (men moet vechten om den vrede te behouden) genomen moeten worden; dat hÿ in de voorgaande zitting voorgesteld had, eerst geldelÿke maatregels (dat is de Koning van Holland te bedreigen, de oorlogs kosten te moeten betalen) te beproeven, in voorkeur boven andere dwangmiddelen; dat hÿ dus niet kan instemmen in een voorstel, hetwelk verwÿst ten gevolge zal hebben; en dat met voorbehoud van hetgeen Z. B. M. zal besluiten om hare verbintenissen (de 24 artikelen) ten uitvoer te brengen, hÿ zich voor het tegenwoordige zal bepalen met zÿn leedwezen te kennen te geven dat de gevolmagtigden van Oostenrÿk, Pruissen en Rusland niet voorbereid zÿn om mede werkzaam te zÿn in het nemen van krachtdadige maatregels tot het ten uitvoer brengen van een traktaat, hetwelk reeds vele maanden geleden door hunne gouvernementen is bekrachtigd geworden en het niet ten uitvoer brengen van hetwelk, den vrede van Europa aan voortdurende en aangroeijende gevaren bloot stelt.

De Fransche gevolmagtigde die schoon geen ja broer is, heeft echter in allen deele de verklaring van den Britschen gevolmagtigde beaamd.

Hieruit kan de lezer opmaken dat Engeland en Frankrÿk onzen Koning willen dwingen de 24 artikelen aantenemen, doch dat zÿ uit vrees voor de andere mogendheden, terug gehouden worden, vÿandelÿkheden te beginnen; alhoewel geene dreigementen gespaard worden. Thans wordt Nederland bedreigt met het zenden van vloten naar de Schelde en het blokkeren van de kusten. Een getal van 20 Engelsche schepen, onder het bevel van Admiraal Malcolm, is belast om op den 5den November te Spithead te zÿn, ten einde gezamentlÿk met eene Fransche vloot, welke tegen dien tÿd zich aldaar ook zal laten vinden, naar de Schelde te stevenen.

In het *Westend* van Londen, de beurs plaats, heeft men echter eene groote weddingschap gemaakt dat er geen schot zal vallen.

In Engeland zelve beschouwt men als zeer onstaatkundig en hoogst onnatuurlÿk dat Engeland aan Holland oorlog zou aandoen; zelfs raadt men den Koning der Nederlanden aan om niets hoegenaamd toetegeven, aangezien hÿ zeer onregtvaardig door Engeland, ten aanzien van het geschil in het stuk van de Schelde, behandeld wordt.

Men was aanvankelÿk overeen gekomen dat ter ontruiming van alle moeijelÿkheden betreffende de vaart en den handel van de Schelde, de bepalingen van Mentz, onder

dagteekening van 31 Maart 1831, ter regeling van de Rhynvaart optevolgen. Hiertegen had men niets ingebragt. noch werd dit punt verder aangeroerd, tot na het huwelyk van Leopold, dat de aanvankelyke overeenkomst ter zyde geschoven werd door eene akte, welke niet van de Conferentie afkomstig is, maar van Engeland en Frankryk, met toetreding van Belgie, en welke geheel strydig is met de onderhandelingen van July jongstleden.

Deze akte is door Lord Palmerston aan Nederland voorgesteld geworden, met de vernederende voorwaarde, dat dezelve niet alleen moet aangenomen worden, maar dat het Haagsche kabinet dezelve aan de Conferentie zoude doen aanbieden als een van Holland zelve afkomstig aanbod van vereffening. Gevolgelyk zoo als wy allen verwachten konnen, heeft de Koning dat voorstel verworpen, om dat de akte alle vorige overeenkomsten verwerpt; om dat zy hoegenaamd geene melding maakt van eenig regtstreeks traktaat tusschen Holland en de vyf mogendheden, hetwelk reeds gemaakt is; om dat zy vernietigt al de gunstige bepalingen welke door de Conferentie op den 4den January gemaakt zyn; en om dat zy met eene voorwaarde vergezeld gaat, aan welke geene onafhankelyke natie zich kan onderwerpen.

Het besluit van den Nederlandschen Koning werd eerst mondelyks aan Lord Palmerston bekend gemaakt en de bemiddeling van de Conferentie werd toen ingeroepen.

Zoodanig is met de toestand van de zaken gelegen.

De bepalingen ter regeling der vaart op de Schelde, welke men aan Holland wil opdringen, zyn uitermate onbillyk. En welk regt hebben Engeland en Frankryk om die bepalingen te maken? Niet eens is de Conferentie geregtigd om den Koning der Nederlanden te dwingen eenige bepaling aantenemen. De Conferentie is byeen geroepen om in de zaken van Belgie en Holland te *bemiddelen*, maar geenzins om *stellige uitspraak* te doen. De vyf ryken zyn *mediateurs* en geene *arbiters*. Hoe is het dan met regt en billykheid overeen te brengen hunne handelwyze jegens Nederland? Toen de oproerige Belgen halstarrig de Protocollen der Conferentie met verachting verwierpen en zy dezelven tot patroonpapier wilden gebruiken, toen hadden Engeland en Frankryk het regt, niet met dwangmiddelen te bedreigen, maar om hen aan hun lot overtelaten, en dan zou de Koning der Nederlanden hen reeds lang, tot wettige gehoorzaamheid gebragt hebben. Maar ongelukkiglyk moest het stelsel van *Non interventie* alleen ten opzigte van Holland gelden.

Het geschil ten opzigte der vrye vaart op de Schelde is geheel ten onregte en bestaat hoofdzakelyk hierin:

Holland erkent de vryheid om op de Schelde te varen om dat het toegestemd heeft in het traktaat van Weenen. Dit is in de eerste plaats eene groote toegevendheid aan zyne zyde, om dat by het traktaat de vereeniging van Belgie met Holland als altoosdurend werd bepaald, en daar deze vereeniging zonder toedoen van Holland opgehouden heeft te bestaan, moest Holland gevolgelyk naar alle regt van alle verpligtingen, welke uit dezelve voortvloeiden, ontheven worden; en aangezien de Conferentie als de grondslag der vereffening tusschen Holland en Belgie, de bepalingen van 1790 genomen heeft, had Holland het volste regt om zich te houden aan het traktaat van Munster van 1648, en de Schelde te doen sluiten. Holland heeft dit niet gewild, maar heeft zich geacht verbonden te zyn aan de bepalingen van het traktaat van Weenen in 1815, waarby bepaald was dat de rivieren welke door twee of meer onafhankelyke staten loopen, vry bevaard mogen worden, latende aan de aan hoedanige rivieren grenzende staten over hunne eigene schikkingen te maken.

De Schelde en de Maas zyn onder de zoodanige rivieren begrepen; zy zyn even als de Rhyn gelegen en vereisschen daarom dezelfde bepalingen; maar dewyl het maken van die schikkingen bykans een eindeloozen tyd neemt, (het maken van bepalingen op de vaart van den Rhyn, heeft niet minder dan 15 jaren geduurd) heeft de Conferentie wyzelyk voorgesteld, (in welk voorstel de twee belanghebbende staten toegestemd hebben) dat de vaart van de Schelde onderworpen zal zyn aan het tarief enz. hetwelk voor den Rhyn in Maart 1831 is vastgesteld. Engeland en Frankryk willen nu dat voorstel verwerpen, zonder te bepalen wat er in deszelfs plaats zal gesteld worden, of welke vergoeding Holland voor dit verlies zal erlangen.

Holland beklaagt zich hierover en is verontwaardigd over de vermetelheid van Palmerston om bovendien nog de vernederende en beledigende voorwaarde er by te voegen, dat het moest schynen als of het voorstel van Nederland zelve afkomstig is.

Holland beklaagt zich met regt dat noch regtvaardigheid noch billykheid in de behandeling der zaken tusschen Holland en Belgie is in acht genomen geworden; en bemerkt dat het gedrag van Frankryk en Engeland geene andere strekking heeft dan Oud Nederland te dwingen, met bedreiging van oorlog, hatelyke voorwaarden aan te nemen.

Die bedreigingen zullen niet verwezentlyk worden. De andere drie mogendheden willen volstrekt niet toestemmen in het gebruiken van eenige dwangmiddelen; en van Pruissen, hetwelk het digst by gelegen ryk is dat dadelyk hulpe aan Holland kan en wil verleenen, zoekt men door alle mooye voorstellen van zekerheid, de toestemming tot het binnen rukken van een Fransch leger in Belgie te erlangen, maar de Heer Werther, de Pruissische afgezant, heeft uitdrukkelyk verklaard dat het Pruissische gouvernement geene ander zekerheid heeft dan het binnen rukken van een Pruissisch leger in Belgie aan den eenen kant, terwyl het Fransche leger aan den anderen kant binnen rukt.

Frankryk is nog besluiteloos: het wil geen *compagnon de voyage* hebben; en Pruissen en Engeland willen hem niet alléén laten begaan, men is bevreesd dat hy in plaats van Belgie zich zelve zal helpen: *la charité bien ordonnée commence par soi même*, dit is een Fransch spreekwoord, dat veel overeenkomst heeft met het karakter der Franschen.

Volgens een berigt echter waren er twee kommissarissen van het Fransche leger van het Noorden op den 15den October des namiddags in Brussel aangekomen om voorzieningen te maken in mondbehoeften voor het Fransche leger, als het in Belgie mogt komen.

Het volgende is eene lyst der Engelsche schepen welke naar de Sebelde bestemd zyn:

Talavera, voerende 74 stukken geschut, Wellesley 74, Revenge 76, Spartiate 76. Donegal 74, Vernon 54, Southampton 50, Stag 46, Castor 36, Conway 28, Volage 28, Nimrod 18, Childers 18, Rover 18, Scout 18, Satelite 18, Larne 18, Snake 16, en de Rhadamantus en Dee, stoom vaartuigen. Deze twee laatste zyn gewapend met geschut van buitengewone kracht.

Rotterdam, Oct. 12 —" Ingevolge ontvangene berigten uit het leger, inzonderheid van onze voorposten, schynt dat op de meeste punten de Fransche deserteurs, gelyk zy genoemd worden, de manschappen zyn welke onder de Belgische troepen dienen, en die in het front geplaatst zyn; want aan de grenzen van Noord Holland byzonderlyk omtrent Alphen, &c. zyn er bykans geene anderen dan Franschen die tegen onze voorposten staan.

" Deze Franschen die tot ons overgeloopen en dadelyk terug over de grenzen gezonden zyn, verhalen dat duizenden hunner van het zuiden van Frankryk naar Belgie waren overgekomen, waar zy dadelyk in de gelederen van Belgische troepen, welke digt by de Hollandsche grenzen gelegen zyn, ingelyfd zyn geworden."

's Konings Aanspraak aan de Staten Generaal.

Op den 15den October jongstleden heeft Zyne Majesteit de Koning der Nederlanden, vergezeld door HH. KK. HH. de Prins van Oranje en Prins Frederik der Nederlanden, de vergadering der Staten Generaal met de volgende aanspraak geopend:

EDEL MOGENDE HEEREN!

" Gedurende de laatste maanden van onze jongste zitting ontstond meer dan eens eene sterke hoop dat ik by de opening van de tegenwoordige vergadering, in staat zal zyn U medetedeelen het einde van de zwaarwigtige moeijelykheden waarin ons geliefd vaderland voor meer dan twee jaren, ten gevolge van den opstand in Belgie gewikkeld is; maar myne billyke verwachtingen zyn niet verwezentlykt.

" De door de Noorderlyke Nederlanden aan den dag gelegde bedaardheid en de opofferingen welke ik self aangeboden heb te doen, hebben, instede van naar eene billyke vereffening te leiden, ten laatste slechts eene vermeerdering van eisschen op ons te weeg gebragt.— Uit de mededeelingen welke ik U ten opzigte der onderhandelingen van mynent wege zal overleggen, zult gy overtuigd worden dat wy aan onze zyde tot de uiterste met de eer en de onafhankelykheid bestaanbare grenzen van toegevendheid genaderd hebben.

" Terzelver tyd is het aangenaam voor my dat ik in staat ben U te kunnen berigten, dat ik van de mogendheden vele bewyzen van vriendschappelyke gezindheden ontvang.

" Het is niet minder genoegelyk voor my in dezen toestand van zaken aan de vergadering de verzekering te kunnen geven dat onze middelen van verdediging op de gansche uitgestrektheid der grenzen hoogst voldoende en genoegzaam zyn, en dat de staat der zee en landmagt, welker ondervinding en krygstucht, zoo mede haar onwrikbare moed, de hoogste aanbeveling verdienen, ten volle aan de pogingen welke aan denzelve onophoudelyk besteed worden, beantwoordt.

" Indien, tegen ons verlangen, de behoeften van het land eene grootere ontwikkeling van magt mogten vereisschen, er dan van nu af aan genoegzame middelen door my voorbereid worden, met een vol vertrouwen op de geestdrift van het gansche volk.

" De provinciale en plaatselyke gezagvoerders hebben wederom dit jaar met order, overleg en de beste uitslag de werkzaamheden uitgevoerd tot het oproepen en de ligting voor de nationale militie en de Schuttery. De genen die dienen moesten hebben de grootste bereidwilligheid aan den dag gelegd om zich by hunne wapenbroeders te voegen. Elk hunner wedyvert met de geregelde krygsmagt in het getrouw vervullen van zyn pligt.

" De toestand der huisgezinnen van de verdedigers van het vaderland wordt achtbaarlyk beschermd en ondersteund; en degenen die onder wapens zyn, worden bovendien door milddadige giften der inwoners aangemoedigd.

" Niettegenstaande der buitengewonen krygs uitrustingen, welke in het moederland byeen verzameld zyn geworden, zyn onze kolonien voorzien geweest met de noodige schepen om haren handel en hare visscheryen te beschermen.

" In de kolonien heerschen de grootste rust en inwendige order.

" Het meer spaarzame bestuur, hetwelk wy in staat zyn geweest in de Oost Indiën daartestellen en de voortgang welke in den landbouw, wiens voordeeligen invloed reeds gevoeld wordt, gemaakt is, regtvaardigen de hoop dat onze Oost Indische Bezittingen in de toekomst eene nog grootere bron van handel en welvaart zal opleveren.

" Ook in de West Indische kolonien is er onlangs een eenvoudige vorm van regering ingevoerd geworden, de uit hetzelve voortgevloeide bezuiniging, gevoegd by andere gunstige maatregels, zullen dadelyk naar eene verligting der bezwaren, welke aldaar de nyverheid gedrukt hebben, leiden, en de verdere bevordering van dezelve zal myne onophoudelyke poging zyn.

" In onzen handel en onze scheepvaart is er eerder eene toe dan eene afneming te bespeuren. Door geweld van omstandigheden in eenige derzelver takken gestremd, worden zy in de andere door de onderneming van onze kooplieden en scheeps eigenaars aanmerkelyk uitgebreid. Wy vervullen als nog onder de handeldryvende volken de plaats welke ons eigenlyk toebehoort, en welke ik hoop, wat ook trouwloosheid of geweld aan ons mogt trachten te ontrooven, aan myne beminde onderdanen voor de toekomst te verzekeren.

" Wy zyn met eenen vruchtbaren en overvloedigen oogst gezegend geworden; en in vele andere opzigten genieten wy een aandeel van welvaart, welke midden der onheilen welke ons land kwellen, onze dankbaarheid verdient.

" In alle afdeelingen der plaatselyke besturen is er een geregelden loop gevolgd geworden en de lasten zyn met order en pligtmatige stiptelykheid opgebragt geworden.

" Kunsten en wetenschappen bloeijen in weerwil van den invloed, welke tyds omstandigheden op haar mogten uitoefenen. Het gevoel der ware vryheid welke Oud Nederland kenmerkt, houdt haar op.

" De vernielende ziekte welke bykans gansch Europa aangetast heeft en van welke wy tot in de laatste weinige maanden genadiglyk zyn bevryd gebleven, is eindelyk in dit ryk doorgedrongen. Het geheele bedrag der aangetastten, als mede dat der slagtoffers, vergeleken met dat van andere landen is genadiglyk klein. Algemeene, provinciale en plaatselyke maatregels, welke genomen en zorgvuldig uitgevoerd en door den yver van geneeskundigen ondersteund zyn, werken zoo veel mogelyk om het kwaad te stuiten en bieden een aanmoedigend vooruitzigt aan, dat onder Gods zegen, de pestziekte welhaast onder ons zal verdwynen.

" Vele gewigtige punten van wetgeving moeten wederom uwe byzondere aandacht bezig houden.

" Verscheidene ontwerpen om het Burgerlyk wetboek te wyzigen zyn gereed om aan U Edel Mogenden te worden voorgelegd; en ik koester de hoop dat het gansche burgerlyke wetboek in den loop van deze zitting zal voltooid zyn.

" Voortvarende in den reeds aangenomen regel zal ik weldra in staat zyn aan U Edel Mogenden te kunnen voorleggen het bedrag der onkosten hetwelk benoodigd zullen zyn voor den dienst van het volgend jaar, en aantoonen de middelen waarmede ik hoop dezelven te zullen bestryden.

" Aangaande de buitengewone onkosten welke mogten voorvallen door het verlengen van onzen tegenwoordigen stryd, wensch ik wederom gebruik te maken van dezelfde middelen, welke voormaals door U Edel Mogenden by eene andere gelegenheid zyn goedgekeurd en waarin door eene vrywillige bydrage, waardoor de schatkist en het publieke krediet is staande gehouden, voorzien is geworden. Deze middelen zullen met de grootste spaarzaamheid gebruikt worden en zy zullen in staat zyn onze tegenwoordige uitgaven te bestryden.

" Zwaar echter zyn de lasten welke de natie genoodzaakt is te dragen en voor welke als nog geen vooruitzigt van verligting schynt te bestaan; maar het gevoel van eer en vaderlands liefde, hetwelke alom heerscht, stelt myn volk instaat dezelve met gewilligheid en geestdrift voor de onderschraging en bescherming van zyn nationaal karakter te dragen.

" Dit gevoel, Edel Mogende Heeren, moet ons vertrouwen inboezemen. Een volk dat de roem van zyne voorvaders niet vergeet, en dat zich in deze dagen door gehechtheid aan wetten en goede order zoo verheven maakt, heeft eene aanspraak op den eerbied van buiten. In de eensgezindheid van het volk en in de regtvaardigheid van onze zaak vinden wy de krachtigste ondersteuning; en door eene onderlinge deelneming in de behoeften van den staat, hebben wy de vaste hoop dat, met vol vertrouwen op den Almagtigen beschikker van alle lotgevallen, onze landgenooten ter geschikter tyd de vruchten van hunne edele volharding zullen inoogsten."

Statistike byzonderheden wegens de Vereenigde Staten van Noord-Amerika.

Een Bostonner Jaarboekje bevat de volgende statistieke bÿzonderheden omtrent de Vereenigde Staten.

De ambtenaars der verschillende Departementen hebben de volgende inkomsten: de President heeft jaarlÿks 60,750 gl.; de Staatssecretarissen van Binnenlandsche zaken, der Geldmiddelen, des Oorlogs, van het Zeewezen en de algemeene Post-Directeur elk 14,625 guld.; de Vicepresident en de Grootregter 12,195 guld.; ieder Regter van het Hooggeregtshof 10,935 guld.; de Regters in de verschillende staten 2400—3600 guldens.

De oorlogkosten in de omwenteling van 1775—1778 bedroegen (met de, gedurende den oorlog gemaakte schulden, 104,-165,080 guld.) 329,737,441 guldens.

De bevolking der Vereenigde Staten bedroeg in het jaar 1820 omtrent *tien* millioenen; in 1810 was zÿ slechts *zeven* millioenen, thans schat men die op *veertien* millioenen. In 1820 telde men in dit vrÿe land nog 159 slaven op de 1000 zielen, in 1776, 177 op hetzelfde aantal.

In de Vereenigde Staten zÿn er 7530 Posthuizen in 1789 waren er slechts 75; het Postwezen strekt zich over eenen weg van 43,890 Fransche mÿlen uit. Van 1790—1815 waren er 2227 patenten uitgedeeld; van 1815—1828, 3289, waarvan 1098 aan burgers van den New-Yorkschen Staat behooren.

Het Gemeenebest bezit 41 versterkte Steden. 11 Tuighuizen, 7 Linieschepen, 10 Fregatten, 2 Korvetten, 12 Oorlogssloepen, 7 Goëletten. Er worden tegenwoordig 5 Oorlogschepen en 6 Fregatten gebouwd.—Men telt er 7 Scheepstimmerwerven en 20 Kanalen, die eene lÿn van 946 uren vormen.

De 22 bestaande godsdienstige Secten, hebben omtrent 19,000 kerken, zoodat zulks één voor 737 inwoners is, 4,400 daarvan behooren den Baptisten, 1,603 den Methodisten, 1,945 den Presbyterianen, 1,050 den Congegratianalisten toe. De Bisschoppelyke kerk heeft 13 Bisschoppen en 507 Leeraars. In Engeland telt men slechts *11,000 kerken*, waarvan 5 à 6000 aan de verschillende *Dissenters* toebehooren.

Er zÿn 43 Collegien of Lyceën, van welke er 33, in het jaar 1828, 682 tot het Doctoraat en 2,809 tot het Baccolaureaat bevorderden, telden; 30 Boekerÿen dezer Collegien bevatten 128,118 Boekdeelen en 25 Boekerÿen der studerende, 66,750.—Behalve deze inrigtingen, bestaan er omtrent 20 Theologische Kweekscholen, welker Boekerÿen omstreeks 40,000 Boekdeelen zullen tellen.

802 Nieuwspapieren komen 'er uit, zÿ betalen geen Zegelregt, maar derzelver verzending levert het Postwezen groote inkomsten op.

Tafereel van Parÿs.

Dit tafereel, door eenen Siciliaan zeer onlangs ontworpen, werd uit het Italiaansch in het Fransch vertaald. Hetzelve kan ten maatstaf van vergelÿking dienen met de tafereelen, welke men in onze dagen ontworpen heeft. Bÿ de lezing van het stuk in zÿn geheel zal men zonder twÿfel verbaasd staan over zulk een groot verschil in de modes, en zulk een klein verschil in de zeden. Zie hier eenige uittreksels uit hetzelve:

"Het zÿn bÿkans tien jaren, dat ik in Parÿs ben, en nog ken ik deze groote stad niet geheel. De vreemdelingen worden hier wél ontvangen, mits zÿ maar niets vragen; zÿ hebben er niets anders te doen, dan zich maar wel te vermaken. Ik speel nu eens voor wÿs en dan weder voor gek, hetwelk het groote geheim is, om van iedereen bemind te zÿn. Ik maak verzen en pligtplegingen; de aanzienlÿke lieden geven mÿ schoone woorden, en de geleerden vereeren mÿ met hunne welwillendheid.

"De grooten onderscheiden zich daardoor, dat zÿ niets doen zoo als andere lieden, en dat zÿ gevolgd worden door een groot aantal dieren op twee beenen, wanneer zÿ zich in hunne koetsen laten rondvoeren.

"De Koning alleen wordt gehoorzaamd er is hier geen groot heer, die eenen minderen zonde durven bedreigen, wanneer deze slechts zÿn pligten als onderdanen vervuld heeft. Voor het overige kunt gÿ hier leven op Turksche of Grieksche manier, of zoo als het U belieft.

"De geleerden zÿn hier zoo talrÿk, als de onwetenden en ongeletterden te Konstantinopel. Er zÿn vele geleerde genootschappen, waarhenen elk gaat, om te praten, of zich te vervelen. Zÿ, die over ernstige en belangrÿke zaken schrÿven, blÿven arm en vergeten. De boekverkoopers worden rÿk ten koste der schrÿvers, door het verkoopen van werken, die zÿ niet verstaan, of nooit lezen.

"De vrouwen van Parÿs brengen slechts dappere kinderen ter wereld, en gebieden meer dan de mannen. Zÿ zÿn het schoonste sieraad dezer stad, hoewel zÿ in het algemeen niet schoon zÿn; maar in bevalligheid en levendigheid overtreffen zÿ alle vrouwen der wereld; zÿ zÿn gewoonlÿk aardig, geestig en welsprekend. Er zÿn ook geleerde vrouwen; maar deze zÿn noch de beminnelÿksten, noch de gezochtsten. Daar zÿn er, welke haar geheel vaderlÿk erfgoed op het lÿf dragen; daar zÿn er ook, die alle dagen van kleederen, en elk oogenblik van aangezigt veranderen. Zÿ geven, ontvangen en vergeten de indrukselen der liefde met dezelfde gemakkelykheid.

"De huwelÿken, welke eertÿds voor het geheele leven waren, zÿn thans slechts voor eenen tÿd. De vrÿwillige scheiding is ongewoelig in alle groote huizen ingeslopen. Een man leeft gerust op het land, terwÿl zÿne vrouw zich in Parÿs vermaakt.

"De kleêrmakers hebben meer moeite om uit te vinden, dan om te naayen; en wanneer een kleed langer duurt dan het leven eener bloem, is het oud.

"De Parÿzenaars doen niets met gierigheid; hunne maaltÿden zÿn lekker, en overvloedig; zÿ eten nooit alleen, zoo als de Duitschers of Italianen. Er is geen werkzamer en geen armer volk, want zÿ geven alles aan hunne maag, en aan hunne ÿdelheid; echter zÿn zÿ altÿd tevreden en vrolÿk.

"De Fransche taal is zeer aangenaam, wanneer zÿ goed gesproken wordt; maar de Parÿzenaars verslikken de helft hunner woorden, en schrÿven nooit zoo als zÿ spreken; men zou zeggen, dat zÿ vermaak vinden in onverstaanbaar te spreken.

"Men kent eenen Franschman, aan vier zaken: wanneer de klok slaat, wanneer hÿ iemand iets vraagt, wanneer hÿ iets belooft, en wanneer hÿ van zÿne liefdegevalletjes spreekt.

"Men vindt te Parÿs alles, wat men kan begeeren. Maar hoe groot ook de overvloed zÿ aan alles, wat tot het leven of het vermaak noodzakelÿk is, men zal niets erlangen, wanneer men niets heeft. Er is geene verschrikkelÿkere hel, dan in Parÿs arm te zÿn.

"Wat men het veelvuldigst in Parÿs vindt, zÿn beloften, die niet vervuld worden, weldaden, die ontvangen en vergeten worden, tafelvrienden, en gedienstige vleÿers. Zeldzaam vindt men er matige grÿsaards, ledige geneesheeren, belanglooze advocaten, beleefde jonge lieden, en zedige vrouwen. Nooit ziet men hier getrouwe echtgenooten, kooplieden met een geweten, milde renteniers, en opregte vrienden."

Staaltje van den Volksgeest in Engeland.

Onlangs werden voor het politiebureau in Bowstreet twee jongens gebragt *Hancock* en *Little* genaamd, als op heeterdaad betrapt zÿnde ongezegelde couranten te hebben verkocht, van welke de eene *the poorman's Guardian*, de andere *the Republican* ten tÿtel voert. De diender, die de jongens opbragt, gaf aan, dat *Hancock* dien morgen, openlÿk op straat, "*the poorman's Guardian*" voor een *farthing* het stuk had verkocht, waarbÿ hÿ eene groote blikken bus op eenen langen stok had gedragen, die met aanplakbiljetten was behangen, op welke in ellen-lange, dikke, vette letters te lezen stond: "Bekendmaking, ten spÿt der wet gegeven, met oogmerk om de magt van het regt tegen het geweld te beproeven," en verder:" wordt zonder pandgift ter lezing verbuurd voor onbepaalden tÿd en voor den prÿs van één farthing." De beklaagde bragt ter zÿner ontschuldiging in, dat hÿ geen enkel blad had *verkocht*, maar enkel de lieden er op had opmerkzaam gemaakt; dat hÿ, zoo als het ook op de aanplakbiljetten had te lezen gestaan, niet *verkoopen* kon; en daarom couranten *verhuren* wilde, voor eenen onbepaalden termÿn en voor één farthing. De politiebeambte, Sir *R. Birnie*, verklaarde dat dergelÿke uitvlugten geenszins tot verontschuldiging konden aangenomen worden, waarop de aangeklaagde *Hancock*, een hoogst ellendig half verhongerd schepsel in de volgende heroïsche woorden uitbarstte: "Ik sta hier, *your honour*, Engelands regten en instellingen voor, ten behoeve der onopgevoede (*uneducated*) volksklasse van dit land. Men noemt haar onwetend, maar wie is schuld aan hare onwetendheid? niets anders dan de zegelregten die haar verhinderen zich eene opvoeding te verschaffen. *Your honour* weet het zeer wel, waarom de zegelregten zÿn opgelegd geworden, namelÿk om de armen te weerhouden van hunne regten te leeren kennen; want indien het arme arbeidend volk zÿne regten kende, zoude het spoedig de verfoeilijke instellingen afschaffen, door welke het onderdrukt wordt." Sir R. "Goed, broertje; ga maar voort, en praat zoo veel gÿ wilt." H. "De parlements-akte werd buiten onze bewilliging uitgevaardigd, en ik zal appelleren." Sir R. "Gÿ zÿt nog niet veroordeeld; maar de parlements-akte laat in dit geval geen appel toe." H. "Goed dan; ik moet in dit, en in nog erger gevallen voor het geweld wÿken; ik mag van geen politie-vonnis mÿ op de gezworen regters beroepen, en ik zal dus voor drie maanden worden vastgezet. Maar zoude er eene dergelÿke wet gemaakt zÿn, indien het arme volk ware vertegenwoordigd geworden? Doch laat het gaan zoo het wil, de gevangenis zal voor my geene straf zÿn, zoo lang ik door de nationale unie zal ondersteund worden." Sir R. "Wat meent gÿ daarmede, door de nationale unie ondersteund te worden?" H. "Ik wil daarmede zeggen, dat de nationale unie mÿ ondersteunen, en mÿ eenen Advocaat bezorgen zal. De unie is sterk in Londen, Birmingham, Manchester, Sheffield en in vele andere steden, en ik zeg het *your honour*, dat er twintig jaren nog verloopen zÿn alle uwe wormstekige instellingen zullen afgeschaft zÿn." Sir R. "Opperbest jongen, ik geloof genoeg gehoord te hebben."—Nu trad *Little* voor, tegen wien dezelfde aanklagte werd ingebragt. Op zÿnen biljetten stok was een drieverwig vaandel gestoken. *Little* was geen zoo hevig radikaal als zÿn makker; doch verklaarde hÿ, dat het van wege de rÿke lieden afschuwelÿk was, eene belasting op de verlichting te hebben gelegd, ten einde de armen daarvan uit te sluiten. Hÿ verlangde dat hem de straf-akte zoude worden voorgelezen, hetwelk Sir R. dan ook deed: aan het slot luidt zÿ aldus: "Het verkoopen van ongezegelde Couranten, die nieuws bevatten, is een vergrÿp, dat gestraft wordt met drie maanden gevangenis in het huis van Correctie." Sir *R. Birnie* verwees dien ten gevolge de beide jongens tot de bÿ de wet bepaalde straf.

Anecdote van de Lavillate.

(*Visite à Holyrood, par* M. Leon de Bu-zonniere, *Paris* 1832.)

Een der dienaren van den verbannen Franschen Koning, Karel X, heeft zÿnen eigen' vader hooren veroordeelen door het revolutionair Geregtshof, ten tÿde van het schrikbewind. Des morgens vóór den dag, dat het vonnis stond te worden uitgevoerd gelukte het hem, den kerker binnen te dringen, denzelven te doen ontsnappen, en hÿ bleef in deszelfs plaats. Des anderen daags kwam de beul zÿn slagtoffer halen, en vond er niet dan een slapend kind. Hÿ greep hetzelve, en sleepte het naar het schavot; maar het volk, getroffen door zulk eene zelfopoffering geraakte in beweging, en ontrukte den jongen Lavillate aan het mes der moordenaren.—Bÿ het verlaten van *Frankrÿk* door Karel den X, was de jonge Prins zÿne geleiders eenige stappen vooruitgegaan, toen een monster, met name Desrousseaux, (zÿn naam zÿ hier der openbare verachting prÿs gegeven) toeschoot, hem nederwierp, de eene hand hem op den mond zette om zÿn schreeuwen te verstikken, en de andere ophief, om hem te vermoorden; maar ten zelfden oogenblikke viel hÿ zelf, en de dood liet hem den tÿd niet, om het misdrÿf te volbrengen. De beweging des moordenaars te zien, hem te grÿpen, hem in het stof te doen bÿten, was voor den braven en getrouwen Lavillate het werk eens oogenbliks.